

[Knud Jespersen.]

Vi tror derimod, at det, man skal stræbe efter, er at føre nogle af de omkostninger, man har pålagt kommunerne, tilbage, og at man også skal stræbe efter, som vi har peget på tidligere, i overgangen til en mere progressiv beskatning i kommunerne at sikre et skattefrit grundfradrag på 15.000 kr.

Vi ser også dette forslag i sammenhæng med selve regeringens politik over for kommunerne, og den har just ikke været at udvide deres demokratiske muligheder for at rykke beslutningsprocessen tættest muligt til borgerne og til borgernes egen kontrol.

Vi tror ikke, det er lykken faktisk at forvandle de 277 tilbageværende kommuner til én stor fælleskommune, hvorfra man regerer med mild eller hård hånd alt efter de skiftende regeringer, som måtte sidde på grund af folketingets stilling.

Hvis man gennemførte enhedsskatten, ville man selvfølgelig nok finde frem til, at nogle sjællandske kommuner kunne præstere en eller anden form for overskud, mens andre, jyske, kommuner kunne præstere et overordentlig stort underskud.

Jeg tror, problemet består i en planmæssighed i lovgivningen over for kommunerne, der konkret sikrer de dårligst stillede, sådan at servicebehandlingen dér bliver bedre, at byrdefordelingen kan mildnes, og at planlægning og udbygning af velfærdsforanstaltninger kan gennemføres.

Er der nu noget i denne skitse til enhedsskat, som ikke kunne klares ved regulering af grundskylden? Det er en af de ting, vi har peget på over for kommunerne, og det er en af de ting, kommunerne ofte har peget på. Men hvis man går den vej, er det, ligesom selve enhedsskatteprincippet helt forsvinder. Noget af det, vi ud fra opfattelsen af demokrati, nærdemokrati, lokalrådenes betydning, er bange for, er, hvordan bloktilskuddene vil virke. Vi er bange for, at hvis man fastlåser den administration, vil byrdefordelingen ikke blive bedre.

Vi er altså meget forbeholdne over for dette forslag og finder, at det, der må stå i centrum, er at hjælpe de svageste kommuner, men samtidig sikre et udbygget kommunalt demokrati, sådan at beslutningsprocessen sker i de områder, hvor borgerne kan kontrollere den.

Flygaard (DR):

Den ideelle tanke, der ligger bag ved SF's forslag, kan vi et langt stykke følge. Men det er retsforbundets opfattelse, at man måske burde angribe problemet på en lidt anden måde. Vi ville finde det rigtigst, om man fik en enhedsskat, for så vidt angår de udgifter, som staten har bestemt skal afholdes. Men det forudsætter vel nok i princippet, at kommunerne for disse udgifters vedkommende ikke får nogen egentlig dispositionsfrihed, men klare retningslinjer at gå efter med hensyn til selve udgiftsafholdelsen.

Vi vil således holde de kommunale indtægter og de kommunale udgifter for sig med en individuel skatteprocent for den enkelte kommune. Vi vil også holde kirkeskatten udenfor ud fra vor principielle stilling med hensyn til adskillelse af stat og kirke.

Vi tror ikke rigtig på, at det er muligt at fastlægge objektive kriterier, i hvert fald ikke, når udgiftsområdet bliver så omfattende, som tilfældet her er.

Jeg har ikke med disse bemærkninger villet tage stilling til niveaue af de offentlige indtægter og udgifter. Retsforbundets stilling til størrelsen af disse er kendt.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann)**  
(SF):

Jeg må takke for de faldne udtalelser. Jeg kan ikke takke for en overvældende tilslutning, men det gør mig ikke så forfærdelig bedrøvet. Jeg er vant til, at når store og omfattende tanker føres frem i dette ting, så tager det nogen tid, før de modnes. Det er da heller ikke overraskende for mig, at de, der har den største modstand, det er de kommunalt veletablerede, som føler, at her er noget, som måske gør dem usikre, og som kunne trække et eller andet lille gulvtæppe væk under fødderne på dem.

Nu vel, dette forslag er jo præsenteret som et skatteforslag, men det er i virkeligheden meget mere. Men den forenkling, der ligger i det på skatteområdet, tror jeg alle er enige om. For hvad i alverden har det af formål at opkræve alle disse skattearter på et nogenlunde ensartet grundlag?

Lad mig med det samme svare dem, der har gjort bemærkninger om, at der er imødeset en progressiv skala. Det er der da ikke